

SON KAYAN YILDIZ: AKİF EMRE

Mehmet Durmuş

24 Mayıs 2017

<http://www.venharhaber.com/son-kayan-yildiz--akif-emre-makale,3100.html>

Sanki ‘güzel bir ölüm’ dedikleriydi, Akif Emre’ninki. Sessiz sedasız, çalışma odasında Rabbi ile tek başına iken, masasındaki çalışma notları haricinde poğaçasını, çayını ve suyunu yarım bırakarak, aynı sessizlikte çekip gitti buralardan. Hayatını da yarım bıraktı mı? Bunu kimse söyleyemez işte. Çünkü Akif’in hayatının tamı hangisiydi, yarımı hangisiydi, bunu hiçbir insan bilemez. Bütün hayatlar gibi Akif’in hayatının da yarım kalmadığına, ona tahsis edilen sürenin ne bir fazla, ne bir eksiğiyle tamamlandığına inanmamız gerekmektedir.

Akif Emre’nin ölümü, su testisinin suyolunda kırılmasının güzel bir timsali olmuştur. Belki de duası hep oydu ve rabbi duasını kabul etmiştir.

Kuşkusuz her ölüm haberi insanda hep aynı tesiri meydana getirmiyor. Kimi ölümler daha bir etkiliyor insanı. Ama aslına bakılırsa, ölüm haberleri müminleri üzmemelidir. Çünkü ölüm, herkesin kendi sırasını savmasıdır. Nasıl olsa herkes bu dünyadan bir gün bir şekilde ayrılacaktır. Erken gidenler ahireti erken başlatmakta değildirler; bütün insanlık ahreti birlikte idrak edeceklerdir.

Akif Emre’yi önemli kılan bazı hususiyetleri vardı. Bunların başında sanırım, tevazuu ve sadeliği gelmektedir. Hemen ardından, bilgi birikimi dikkat çekmektedir. Akif Emre Müslüman bir fikir adamı, İslam beldelerinin aşığı, kendi medeniyetinin kıymetini bilen, kendini ümmetin bir ferdi olarak gören ve ümmetine hıyanetlik etmeyen, inandığı dava uğrunda gecesini gündüzüne katan biri olarak hatıralarda iz bırakmıştır.

Akif Emre’nin siyasi tahlilleri son derece isabetli, kayda değer ve istifade edilecek türdendi. Son nefesini vermeden önce, geride kalanlara bir hediye gibi bıraktığı son yazısı da bunun en güzel kanıtıdır. Olayları değerlendirmede popülizm tuzağına düştüğüne, kurulu düzenin alkışçısı olduğuna, bulunduğu devrin güç merkezlerinin hatırını gözettiğine hiç şahit olmadık. Siyasi figürlerin yanında izzet ararken çekilmiş bir fotoğrafına rastlamadık. Günlük yazılarından hemen hiçbirini atlanacak, okumasam da olur denilecek türden değildi. Demek ki Allah ona güzel bir basiret ve olayları tefrik hazinesi vermişti.

Dünden bu yana onu tanıyanların ve meslektaşlarının gıyabında yazdıklarına baktığımızda, onun fikir namusuna sonuna kadar sadakati, isabetli yorumları, hiçbir dünyevi/siyasal beklenti içine girmeksizin, tek başına kalmayı da göze alarak inandığı dava uğrunda koşturması gibi erdemler öne çıkmaktadır.

İşte dünyada kalacak güzel bir ‘eser’ ve ahirete götürülecek sermaye de bu olsa gerekir. Bilgiyle tevazu; gayret, azim ve çabayla tok gönüllülük, iştiyakla basiret böylesine güzel imtizac etmişti Akif’in nefsinde.

Bütün bu açılardan bakınca Akif Emre gibi bir mümin zihninin aramızda yaşamış olması son derece sevindirici ve ümmetin dirilişine adına umut vericidir. Umarız ki Rabbimiz Akif’i en güzel nimetleriyle mükâfatlandırsın. Asıl umudumuz da odur ki, yeni Akiflerimiz onun yerini doldursun.